

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinae, 1603

Vita B. Matthaei Apostoli & Euangelistæ: Ex ea quæ est per Metaphrast. & Ioachimvm Perionium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

*Suas ille est
Deo tradunt
animas.*

*Populus lau-
dat Christum*

*S. Martyres
honorificè se-
peliuntur.*

*Vide Tom 1.
C. Baron. &
not. ad mart.
Rom.*

21. Septē.

*Alphæus
Matthæi Pa-
vens.*

Bos verò Christi virtute mox refrigerat⁹, nō ad supplicium, sed ad solatiū potius eos recepit: ita ut placidè sinē vllō doloris sensu suas Christo animas traderet. Apparuit hoc in eorū corporib. quæ triduō post ab ipso Tyranno requisita, non modò integra, sed & candidiora quā prius fuerāt inuēta sūt. Quo miraculo plebs vniuersa commota; Magnum Deum Christianorum exclamauit. Hæc verò & his similia populo clamante & Deum laudante, Tyrannus pudore simul & timore affectus recessit; Christiana verò plebs martyrum corpora sustulit, & cum psalmis & hymnis honorificè in loco sacro cōdidit. Deindè nefaria simulacrorum superstitione paulatim magis magisque quiescente, Christi fideles insignem sanctis martyribus erexere basilicam: in qua multis magnisque beneficijs Sanctorum gloria per Christi potentiam & gratiam cunctis innotescit.

VITA B. MATTHÆI APOSTOLI
& Euangelistæ: Ex ea quæ est per Mataphast.
& Ioachimū Perionium.

MATTHÆVS Alphæi filius, cui & Leui nomen fuit, olim publicanus & pecuniarum exactor, cum omnes quæstus faciēdi vias & artes calleret egregiè, inter publicanos principē locum tenere meruerat. Cum verò Christus Dominus aliquandò eius telonium præteriret, & intimas cordis hominis partes occultarum rerum cognitor inspicere, studiumque virtutis atque latentem in in animo eius ardorem cognosceret, eum Christus, ut se sectaretur, hortatus est, quod ille non graua-

grauare illico fecit, introduxitque domum suam Christum: ubi ei, adhibitis multis publicanis, alijsque hominibus, quorum de vita Pharisei malè existimarent, conuiuium apparauit. Quod cum Pharisei, qui Christi facta calumniandi causa obseruabant, animaduertissent, illud ei ut probrum obijcere: quod cum publicanis peccatoribusque vesceretur. At ille eam illorum calumniam ita vel elusit, vel diluit, ut diceret, non valentibus medico opus esse, sed ægris. Atque hoc quidem modo se Matthæus in Christi disciplinam tradidit, suasque cupiditates ad Christi Crucem adeo perfecte illisit, ut soli Deo uiuens, eiusque vestigia sequens; omnium signorum ac miraculorum ipsius spectator adesset: quippe qui per totum dispensationis diuinæ tempus unum cum Iesu versatus, socius laborum ac periculorum fuit.

*Sequitur
Christum vocatus.*

Matthæi. 9.

Cum verò tempus aduenisset, quo Christus suos omnes, atque ex his maxime duodecim, ad omnium gentium salutem constituendam orbem peragraré voluit, diuisis inter se ex præscripto afflatuque Spiritus prouincijs, Aethiopia Matthæo obtigisse dicitur. Itaque cum se totum collegisset, Euangelium suum & religionis ac pietatis doctrinam literarum monumentis consignauit, ut videlicet, quæ alij ore ac lingua docuissent, ea ipse scriptis mandaret. Cum igitur luculenter totam Christi dispensationem explicasset, Parthos adiit; qui nondum Persarum imperio iuncti erant; ipsisque salute nuntiata, Palestinæ regionis fines peragrauit; ubi cum ingenti multitudine varijs linguis prædicta congressus est; cum fame siti, & crebris ærum-

*Matthæus in
Aethiopia
profectus est,
conscribit E-
uangelium.*

SSf

nis ac

*Adit Par-
thos: eorūque
ingentem
multitudinē
ad Christi fi-
dem conuer-
sit.*

*Item AE-
thiopes.*

*Magi duo in
Aethiopia
Zaroës &
Arphaxat ab
eo repellun-
tur.*

*Eunuchus, re-
cipit Matthe-
um in domū.
suam in AE-
thiopia.*

AE. 8.

nis ac periculis luctatus; quorum alia super-
stitiosæ impietatis Præsides, alia acerbissi-
mi populorum Tribuni crudelissimè afferebāt.
At ille nihilominus tamen Saluatorem Chri-
stum & mente & voce libera prædicabat, & e-
os qui errore decepti fuerant, ad diuinam cog-
nitionem perducebat. Impia igitur gentium
superstitione de medio sublata omnes homi-
nes vero & soli Deo adiunxit; neque suæ præ-
dicationis doctrinam illis tantum finibus con-
tineri voluit, sed ad Aethiopiā, quam sortitus
fuerat, peruenit: ac primum in vrbe maxima &
nobilissima commoratus, duos ibidem magos
Zaroës & Arphaxat, falsis quibusdam inani-
busque operibus Regem & populum seducen-
tes, inuenit. Persuaserant enim Aegippo Regi
populoque se deos esse. Matthæus autem pri-
mo suo aduentu eorum præstigias fraudesque
aperuit eosque repulit. Nā & eis, quos illi ex-
cassasse videbantur, aspectum, & surdis audi-
tū restituebat. Angues, quos in homines ita cō-
citabant vt grauissima vulnera infligere vide-
rentur, expellebat, vulneraque curabat.

Erat tum eadem in vrbe Eunuchus reginæ,
qui à Philippo baptizat⁹ fuisse in Actis Aposto-
licis dicitur. Is cum Matthæum hæc omnia fe-
cisse animaduertisset, prouoluit se ad eius pe-
des, Deumque collaudans, recepit eum domū
suam: quo mox amici illius ac necessarij cōflu-
ere cœperūt, auditoque Vitæ verbo crediderūt,
& aqua salutari expiati sūt. Plures indè partim
miraculis, partim singulari illius eloquentia
religionem disciplinamque nostram compro-
bârunt.

Hæc

Hæc aliaque Matthæo, præclare operante, fideique Christianæ gymnasium constituyente, venit qui nuntiaret magos duos cum singulis draconibus aduentare; quorum flatu odoreque teterrimo homines necarentur. Matthæus statim signo Crucis intentato, egredi cæpit: quem cum Eunuchus prohiberet, admoneretque ut sibi potius consuleret, atque è specula tuto feras conspicaretur; Tu vero, inquit, qui times, in specula consiste: Ego, qui nihil timeo, in publicum prodeo. Vix dicendi finem fecerat, cum apertis foribus dracones atque magos, qui eos lequebantur, conspicit. Feras autem ut primum Matthæum animaduertunt, ad pedes illius cubantes somno se ac quieti dederunt. Tum apostolus per ridiculum magis, Vbi est, inquit, ars vestra? Excitate eos, si potestis. Equidem si Christum Dominum non rogassem, furor, quæ in me concitauistis, in vos omnis retortus recidisset. Cumque illi arte sua dracones expergefacere conarentur, diuque id tentantes nihil proficerent, Matthæus inuocato Christi nomine dracones excitauit; eosque sua lustra sine cuiusdam detrimento repetere iussit. Cum his Apostoli mandatis prompte parerent, sequi ex omnium conspectu, magno sane populi totius gaudio, proriperent, Matthæus ilicò cunctos qui circumstabat hortari, ut relicta idolorum superstitione, è seruitute draconis diaboli sese eriperent, & ad veram vniuersi Dei religionem conuerfi, oblatam salutem nequaquam negligerent.

Inter ea cum luculento sermone lapsum primi hominis & Christi in terram aduentum explicaret, populumque ab ore suo suspensum tene-

*En Magorum
præstigios.*

*Matthæum
Draconibus
imperat.*

ret, repente tumultus quidam tristitiæ luctûq;
 plenus exortus est. Efferebatur enim cum ma-
 gno omnium gemitu & multorum eiulatu Re-
 gis filius; ad cuius funus ingenti cum multitu-
 dine duo quoque magi illi conuenerant. Qui
 cum illum ab inferis excitare frustra conati
 essent, suaserunt Regi, ut filiû, qui ad deorû con-
 filiû raptus esset, in deorû numero reponeret,
 eiq; templû ædificandû curaret: in quo illi sta-
 tua omnib. adoranda poneretur. Quod cû Eunu-
 ch⁹ intellexisset, Reginâ adiês ei suasisit, ut Mat-
 thæû accerferet qui filium à mortuis excitaret.

*En impium
 magorum cō
 filium.*

Accersitur Matthæus, eumq; cum honore
 introductum Euphrosina regina supplex rogare
 ut filium suum excitaret. Se enim credere, illû
 à Deo salutis hominum causa missum, inuoca-
 to Christi nomine facile defunctum ad vitam
 reuocare posse. Apostolus fidem Reginæ admi-
 ratus, manus in cælum tetendit; fusâq; ad De-
 um oratione, Euphronomen (hoc enim Regis
 filio nomen erat) cum summa patris voluptate
 & admiratione excitauit. Itaq; confestim co-
 ronâ & purpurâ ei deferri iussit, præcones-
 que misit, qui ex toto Imperio suos accerferet,
 ut Deum in humana figura latentem cerneret.

*Excitat filiû
 Regis vita
 functum.*

*En ingentem
 Regis populi-
 que feruor.*

Fit concursus hominum innumerabilium, qui
 cum cereos & lampades deferrent, thurâq;
 incendere vellent, adhibito vario sacrificiorû
 genere, tum Matthæus, ne id facerent prohibu-
 it: se enim nō Deum, sed Domini sui Iesu Chri-
 sti seruum esse; à quo missus esset, ut ipsi, reli-
 cta simulacrorum superstitione & errore, ad
 veri dei cultum religionemq; reuocarentur. I-
 taq; aurum & argentum coronâq; aureas e-
 conspe-

conspēctui ipsius tollerent; templumque Deo
vero ædificarent; in quod ad Dei verbum au-
diendum conuenirent.

Hæc illius verba vt Dei oraculum accipiē-
tes, tantum architectorum operariorumque nu-
merum adhibuisse dicuntur, vt intra dies tri-
ginta opus perfectum absolutumque sit. Tem-
plo autem nomen Resurrectionis imposuit;
propterea quod filij Regis excitatio ei ædificā-
do occasionem attulisset. Viginti & tres admo-
dum annos illic præfuisse, atque presbyteros
& diaconos instituisse, ciuitatibusque Episco-
pos præposuisse, & complura templa fundasse
dicitur. Aegippum quoque Regem & Euphi-
niam cum Euphronomo filio & Iphigenia sa-
lutari aqua expiatis, Christianis disciplinis
sanctissime instituit.

Et quidem Aegippo vitæ munere præclare
ac sanctè perfuncto, Hirtarchus regnum adep-
tus est. Is cum Iphigeniam Aegippi filiam in
matrimonium accipere cuperet, apostolum a-
dijt; dimidium ei regnum pollicitans, si hoc
virginis in animum inducere vellet. Erat illa
iam antè non modò Christo consecrata, sed &
ducentis amplius virginibus præposita; quæ ad
extremum vitæ spiritum Deo castitatem suam
deuouerant. Itaque apostolus Hirtarcho virgi-
nem Christi in coniugem postulanti nec planè
concessit, nec denegauit, sed tantum eum ad-
monuit, vt consuetudinem Aegippi seruās, qui
omni sabbatho eò conueniret, vbi verbum Dei
prædicaret, ipse virgines omnes quæ cum Iphi-
genia essent conuocaret: tum illum auditurum
quod coniugium laudibus ornaret, ipsumque

*Aethiopes &
Matthæo cō-
uersi templū
ædificant.*

*Aegippus
Rex cum omni
familia
baptizatur.*

*Hirtarchus
succedit AE-
gippo in reg-
no, petitque
Matthæo I-
phigeniam
virginē Chri-
sti sibi coniu-
gem.*

*En votum
virginitatis
quam anti-
quum.*

*Coniugia
quando lau-
dabilia.*

*Discrimen
inter Regem
terrestrem
& caelestem.*

*Deus super
omnia ti-
mendus.*

Deo gratum acceptumque esse doceret Omnes autem cum conuenissent, Matthæus hortatus est, ut attentas præberent aures; & quæ iam antè audissent memoria teneret. Ibi tum Apostolus luculento sermone exorsus, inter cetera ait; Coniugia dum inirentur, præclaris honestisque actionibus & officiis ornari, si iuste, si sanctè, si legitimè, si integrè fierent. Verumtamen quòd si seruus quispiam, qui regis sponsam usurpare audeat, tam graue scelus admittere dicatur, ut quamprimum vitius exuratur, quomodo rex terrenus (ad Hirtarchum autem hæc dicens orationem conuertebat) æterni regis sponsam sibi usurpare & in matrimonio ducere poterit? Hirtachus qui Apostoli verba hucusque laudauerat, tum iracundix facibus concitatus discessisse dicitur. Ipse verò multò alacrior cœptum sermonem prosequens, cum ceteros ad audiendum non minùs quàm antea paratos vidisset, Regem dixit, qui in orbe terrarum dominatu alios teneret, haud diuturnum imperium tenere posse; Regis autem qui cælis præesset, æternum esse dominatum & imperium: eundemque ut lætitia gaudioque maximo eos, qui ipsi fidem seruant, perfundit & afficit, ita eos acerrimis supplicijs subdere, qui ab illius fide deficerent. Quòd si Regis ira & furor pertimescendus esset, quid de Deo existimare deberent? præsertim cum hominis ira, siue tormentis, siue ignibus, siue ferro & sanguine satietur, ad quoddam tempus duret: diuina autem ultio sempiterni ignis in scelestos supplicium statuerit.

Hæc

Hæc aliaque luculentis sanè verbis apostolo prosequente, Iphigenia tum spectante populo se ad pedes Apostoli misit; orauitque eum eius nomine, cuius apostolus esset, ut sibi facrisque virginibus omnibus, quæ Domino ipsius sermone cōsecratæ esset manus imponeret, quo facilius minas regis possent contemnere. Ille eius precibus adductus, Christi que præsidio ac spe fretus, contempto regis odio, velum omnium capitibus apposuisse dicitur: Deumque orasse ut illas famulas suas, quas ex omni numero bonus pastor ad seruandam ornamdamque perpetuæ virginitatis castimoniam elegisset, ipse custodiret atque tueretur: & ad omnia virtutum munera & officia duce sapientia ita excitaret atque præpararet, ut victis carnis illecebris, coniugijque non legitimis repudiatis, vinculo, quod res nulla soluere posset, cum Christo colligarentur. Hæc atque alia eiusdem generis cum Apostolus virginibus illis benè precatus esset, sacro Missæ peracto, ad arā, in qua CHRISTI corpus confecerat, reuersus est: ibi cum passis manibus precaretur, eū licitor ab Hirtarcho rege missus securi percussit. Quod ut populus accepit, ad regiam magno furore contēdit, ut subitis ignibus eā assumerent. Obuiā sūt populo furēti sacerdotes omnes ac clerici; qui hortati sūt ne id facerēt quod volūtate diuinā offēderet. Eorū sermone populi furor cōpressus est: & Apostoli martyriū latis animis celebratū. Porro tātę abstinentię beatissimū hūc Apostolū fuisse Clemēs Alexandrin⁹ testatur, ut à carnibus iugiter abstinēs solis seminibus baccis, atque oleribus victitaret.

En humilitatem Iphigenie Regis filie.

En antiquum veli Sanctimonialium usum.

Securi percussus migrat ad Christum S. apostolus Matthæus.

In pedag. lib. 2. c. 3.

SSS 4 Cete-

*Iphigenia
sua omnia cō-
fert edificā-
do templo in
honorem A-
postoli.*

*En implos
Hirtarchi
Regis cona-
tus in Iphige-
niam.*

*Redduntur
diuinitus in-
vni.*

*Pluit diuina
in Hirtarchū
Regem &
miserabilis
eius interi-
tus.*

Ceterum Iphigenia Christi virgo, quidquid auri & argenti & gemmarum habuit, id cum ad sacerdotes attulisset, ea omnia se ita conferre dixit ut cum dignum CHRISTI Apostolo templum edificassent, quod reliquum esset, e gentibus erogarent. Interea Hirtarchus impuro amoris tota mente incumbens, omnium nobilium uxores ad eam proficisci iussit, ut eam suæ precibus suæ cohortationibus ad consensum carnalis copulæ inflecterent. Quo cum illa nullo modo deduci posset, magos conuocat; qui eam dæmonum præsidio raperent. Sed nihil ars eorum potuit. Itaque alia via rem aggredditur. Incendere constituit locum in quo Iphigenia una cum cæteris virginibus die nocteque Deo seruiebat. Neque verò subiecti ignes nocere potuerunt, flammaque circum domum tantum apparuit. Quin etiam Angelus una cum Matthæo visus esse dicitur; qui Iphigeniam bono animo esse iuberet, nec ignem timere; qui in eum, à quo paratus erat, redundaturus esset. Vix angelus finem dicendi fecerat, cum ventus subito ortus, suo impetu flammam à domo virginis ad regis palatium transtulit; ut consumptis omnibus, ipse cum filio unico ægrè potuerit euadere: quem & protinus cacodæmon inuasit. Cuius impulsu ad Apostoli sepulcrum magno impetu delatus manibus à tergo vinctis paterna scelera palam cogebatur confiteri; quin & ipsum Regem Elephantia totum infecit; quem morbum cum medici adhibiti curare non possent, ipse vi morbi coactus in gladium incubuit. Quod ut rescivit populus, magnam ex morte illius cepit vo-

pit voluptatem; fratremque Iphigeniæ, Beorū nomine, qui sororis opera à Matthæo expiatus erat, regalem potestatem administrare voluit. Is cum quinque & viginti annos natus regnare cœpisset, ad tres & sexaginta imperium propagavit: Duobusque susceptis liberis, vnum exercitui præfecit, alterū regni heredem instituit. Ita pace in Ecclesia Aethiopiæ constituta, Respublica Christiana illic Matthæi meritis ac precibus amplificata est.

*Succedit ei
Beorus; frater
Iphigeniæ: & p̄
37. annis
regnat.*

MARTYRIVM SS. MAVRICII ET

*sociorum eius militum Thebaeorum: Ex eo quod
Eucherius Lugdunensis Episcopus conscripsit.
Pasi sunt anno Christi 297. Marcellini Papæ
2. Dioclet. & Maxim. Imp. 14.*

*Vide C. Baron. Tomo 2.
Annal. &
Notat. in
Roman.
22. Septē.*

DIOCLETIANVS Romanæ Reipublicæ Princeps, cum ad Imperium totius orbis electus, omnes prouincias turbare quorundam præsumptione perspiceret, ad confortium Imperij, vel laboris, olim sibi commilitonem Herculeum Maximianum, Cæsarem fecit: eumque contra Amandum & Aelianum, qui tumultum in Gallia concitauerant, & factioni suæ Bagaudarum nomen imposuerant, destinavit. Cui ad supplementum exercitus, legionem Thebæā ex orientalibus militibus ire præcepit. Quæ legio sex millia, sexcentos sexaginta sex viros validos animis, & instructos armis, antiquorum Romanorum habebat exemplo. Hi igitur milites Christianæ religionis ritum orientali traditione à Hierosolymitanæ urbis Episcopo susceperunt, fidemque sacram

*Bagaudarū
tumultus in
Gallia.*

Thebæa legio à Zamboda, Episcopo